

1η ΜΑΗ 2023: ΟΛΕΣ & ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΑ ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ, 11 π.μ.
Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΘΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΦΤΩΧΕΙΑ

ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΕΙΡΗΝΗ, ΨΩΜΙ, ΥΓΕΙΑ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ

Συναδέλφισες/οι,

Η φετινή Πρωτομαγιά βρίσκει την εργατική τάξη σε όλο τον κόσμο να δίνει τη μάχη της ενάντια στην κλοπή του εισοδήματός της, του χρόνου της, για την προστασία του περιβάλλοντος, για το δημόσιο πλούτο που παράγει και της ανήκει. Ιδιαίτερα οι εργαζόμενοι στη Γαλλία δείχνουν πως η εξέγερση είναι οδηγός για το παρόν και το μέλλον, και όχι μια ανάμνηση από το παρελθόν, όπως νόμιζαν οι κυρίαρχοι. Δίνουν τη μάχη σε μια πολιτική που ανεξάρτητα από τον κυβερνητικό της διαχειριστή, σε όλο τον κόσμο, έχει την ίδια σημαία,

την προάσπιση των συμφερόντων του κεφαλαίου, που δε διστάζει να χρησιμοποιεί την καταστολή και τον πόλεμο για την τρομοκράτηση και τη συντριβή των εργατικών δικαιωμάτων.

Αλλά δε θα τους περάσει. Είναι η ιστορική στιγμή όπου τα εργατικά συμφέροντα χωρίς κόψε ράψε, έξω από τη μέγγενη των αστικών πολιτικών, χωρίς ρεφορμιστικές και διαχειριστικές αυταπάτες μπορούν να νικήσουν!

Στην Ελλάδα η κυβέρνηση της ΝΔ, με την κάλυψη και συμφωνία ΣΥΡΙΖΑ και ΠΑΣΟΚ, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχουν την ευθύνη για τους χιλιάδες νεκρούς που μετρά η τάξη μας. Από τους νεκρούς της πανδημίας και τους πρόσφυγες στα σύνορα του Έβρου και τη Μεσόγειο, μέχρι το αστικό κρατικό έγκλημα στα Τέμπη και τις εκατοντάδες εργοδοτικές δολοφονίες στους χώρους δουλειάς. Με τη συνέχιση συμμετοχής στον πόλεμο στην Ουκρανία. Φέρουν ακέραια την ευθύνη για τη φτώχεια και την ακρίβεια, για τη μισή ζωή που ζουν εκατομμύρια εργαζόμενοι. Για τη σταθερή επιδίωξή τους να μετατραπούμε σε επαίτες των δεκάδων επιδομάτων διαχείρισης της εξαθλίωσης. Χωρίς φυσικά ούτε μια στιγμή να έχουν παραιτηθεί από την καταστολή και το άγριο χτύπημα χιλιάδων αγωνιστών και νέων ανθρώπων. Μισούν ιδιαίτερα τη νέα εργατική βάρδια γιατί και εκεί φωλιάζει η ελπίδα για έναν καινούργιο κόσμο.

Όλο και πιο πολύ σε Αθήνα και Βρυξέλλες ακούμε τις λέξεις, «δημοσιονομική υπευθυνότητα», «πειθαρχία», «χρέος». Νέα μνημόνια – με τη μορφή του νέου δημοσιονομικού συμφώνου – είναι στον δρόμο. Το 2024 θα ζητήσουν πίσω τα σπασμένα για τη δημοσιονομική χαλαρότητα λόγω της πανδημίας. Μεταξύ τους δανείζονται, και έπειτα έρχεται ο λογαριασμός σε εμάς.

Τώρα όλοι μαζί θα έρθουν να ζητήσουν την ψήφο των εργαζομένων. Για τη συνέχιση και βάθαιμα αυτής της πολιτικής. Όμως έχουμε μνήμη και εμπειρία. Και κυρίως περηφάνεια!

Από όπου και να πιάσει κανείς της «άκρη του νήματος», είτε μιλάμε για τον πόλεμο και την ακρίβεια, είτε για την πανδημία και την κλιματική κρίση η ρίζα τους βρίσκεται στην άσβεστη δίψα για κέρδος, των ενεργειακών κολοσσών και των εμπόρων όπλων, των πολυεθνικών του φαρμάκου και των κλινικαρχών, των πολυεθνικών των τροφίμων, των μεγαλεμπόρων και των εφοπλιστών. Βρίσκεται στην προσπάθεια του κεφαλαίου να ξεπεράσει την κρίση του συστήματος με βάθεμα της εκμετάλευσης της εργασίας και λεηλασία των πλουτοπαραγωγικών πηγών, της φύσης και της δημόσιας περιουσίας και βάζοντας και πάλι τους εργαζόμενους και το λαό να πληρώσει την κρίση του.

Εργαζόμενες / οι,

137 χρόνια μετά το Σικάγο, η εργατική τάξη και ο λαός βρίσκονται αντιμέτωποι με μεγάλα ερωτήματα.

Είτε οι δυνάμεις του κεφαλαίου και το πολιτικό τους σύστημα θα συνεχίσουν το καταστροφικό τους έργο στον δρόμο του πολέμου, της φτώχιας, των πανδημιών και της περιβαλλοντικής καταστροφής.

Είτε η εργατική τάξη θα σταματήσει αυτή την πορεία υπερασπίζοντας το δικαίωμα στην ζωή, θα ανατρέψει την πολιτική τους, ανοίγοντας τον δρόμο για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση που ο πλούτος ανήκει σε αυτούς που τον παράγουν

Είτε θα παλέψουμε ενάντια στο κεφάλαιο και στην κυβέρνηση της ΝΔ, αλλά και σε κάθε κυβέρνηση που διαχειρίζεται την ίδια πολιτική.

Είτε θα περιμένουμε από την κάλπη έναν νέο «κάλπικο» σωτήρα, κάποια επόμενη-«προοδευτική» κυβέρνηση, που θα εφαρμόσει την ίδια πολιτική με άλλο περιτύλιγμα.

Δεν θα συνταχθούμε με την συνδικαλιστική γραφειοκρατία που ταξικής συναίνεσης και υποταγής των ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ. Όλα αυτά τα χρόνια οι εργαζόμενοι παλεύουμε ενάντια στην κυβέρνηση και το πολιτικό σύστημα, και ο κρατικός εργοδοτικός αστικοποιημένος συνδικαλισμός της ΓΣΕΕ στέκεται δίπλα στους κυβερνώντες και κάνει επίδειξη του χάσματος που τον χωρίζει από τους εργαζόμενους, κάνοντας συνέδρια στο Καβούρι. Όμως και η ηγεσία του ΠΑΜΕ υπονομεύει τις δυνατότητες για έναν ευρύ συντονισμό σωματείων και για κλιμάκωση των απεργιακών αγώνων. Αρνείται στο εδώ και το τώρα την απόσπαση νικών από το κεφάλαιο. Αρνήθηκε έμπρακτα την απεργιακή κλιμάκωση και την πολιτικοποίηση των στόχων του εργατικού κινήματος και μετά την απεργία του περασμένου Νοέμβρη, αλλά και με τα Τέμπη αρνούμενο να παλέψει για την εθνικοποίηση/κρατικοποίηση των σιδηροδρόμων και για την ανατροπή της κυβέρνησης.

Είναι η ώρα για την οργάνωση του λαού. Για ένα ισχυρό, ανασυγκροτημένο, πολιτικοποιημένο εργατικό και λαϊκό κίνημα που θα τα βάλει «στα ίσια» με τη κυβέρνηση, το κεφάλαιο και την ΕΕ. Που δεν θα εγκλωβίζεται στην αναμονή και στην εκτόνωση της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ.

137 χρόνια μετά το Σικάγο, η συγκρότηση σωματείων στην καρδιά του καπιταλισμού, όπως στην Google και στην Amazon, οι εργατικοί αγώνες και οι απεργίες σε όλο τον κόσμο

αποδεικνύουν πόσο λάθος έκαναν όσοι βιάστηκαν να ξεγράψουν την εργατική τάξη.

Απέναντι στη βαρβαρότητα του σύγχρονου καπιταλισμού η ελπίδα βρίσκεται στον ταξικό και διεθνιστικό αγώνα των εργαζομένων και όλου του λαού, για την ειρήνη των λαών και την ελευθερία, για την ήττα της πολεμικής εκστρατείας του κεφαλαίου. Στο αγώνα για μια κοινωνία όπου την οικονομία και την εξουσία θα έχουν στα χέρια τους οι παραγωγοί του πλούτου και όχι η μειοψηφία των ιδιοκτητών-καπιταλιστών. Για την χειραφέτηση των εργαζομένων.

Παλεύουμε για:

- Αυξήσεις των μισθών, των συντάξεων και των επιδομάτων ανεργίας. Κανένας μισθός κάτω από 1000 ευρώ. Πλήρη επαναφορά των ΣΣΕ.
- Μείωση του χρόνου εργασίας 30ωρο – 6ωρο – 5ήμερο. Να καταργηθούν όλοι οι νόμοι για τη «διευθέτηση» και την ρευστοποίηση του χρόνου εργασίας.
- Μόνιμη, σταθερή και ασφαλισμένη εργασία για όλους/ες και νομοθετική απαγόρευση των απολύσεων. Να καταργηθούν οι επισφαλείς, προσωρινές, ελαστικές σχέσεις εργασίας.
- Επιβολή διατίμησης στις τιμές ενέργειας και στα βασικά ειδή διατροφής και καθημερινής ζωής! Κατάργηση των έμμεσων φόρων στα βασικά ειδή διαβίωσης Κατάργηση των χρηματιστηρίων ενέργειας και τροφίμων. Απειθαρχία στις οδηγίες της ΕΕ και στην «απελευθέρωση» των αγορών.
- Τα δημόσια αγαθά -υγεία, παιδεία, νερό, ενέργεια, τηλεπικοινωνίες, μεταφορές, δημόσιοι χώροι, περιβάλλον, κ.ά.- δεν είναι ατομική ιδιοκτησία κανενός. Να εθνικοποιηθούν χωρίς αποζημίωση και με εργατικό έλεγχο.
- Κάτω ο αντεργατικός Νόμος Χατζηδάκη. Απειθαρχία / Κατάργηση του Νόμου. Με συνδικάτα στα χέρια των εργαζομένων, χωρίς εργοδοτικές, κρατικές, δικαστικές και κυβερνητικές παρεμβάσεις και έλεγχο.
- Αγωνιζόμαστε για την ισότητα ενάντια στις διακρίσεις, στη σεξιστική βία, την ομοφοβία, τον ρατσισμό. Διεκδικούμε ίση αμοιβή για ίση εργασία και ίσα δικαιώματα για όλες/ους.
- Πλήρη δικαιώματα σε εργασία, παιδεία, υγεία, ελεύθερη μετακίνηση, στέγη σε πρόσφυγες και μετανάστες. Σύγκρουση με τη ρατσιστική πολιτική κυβέρνησης – ΕΕ που δολοφονεί στον Έβρο και στο Αιγαίο.
- Απειθαρχία στη δημοσιονομική φυλακή της Ε.Ε., όχι στα ευρω-μνημόνια διαρκείας. Διαγραφή του χιλιοπληρωμένου χρέους. Έξω από την Ε.Ε.
- Καμιά συμμετοχή στον πόλεμο. Έξω οι βάσεις και το ΝΑΤΟ. Όχι στους εξοπλισμούς.

Λεφτά για παιδεία, υγεία, κοινωνικά αγαθά για όλους.

- Ταξικός διεθνιστικός αγώνας για την κοινωνική απελευθέρωση και την εργατική χειραφέτηση. Τιμάμε τους νεκρούς μας, χαιρετίζουμε τα ταξικά αδέρφια μας σε όλο τον κόσμο!

ΖΗΤΩ Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

ΟΛΕΣ & ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΑ ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ, 11 π.μ.